

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Olgy Stránské a Mgr. Ing. Petra Šuránka, ve věci žalobce **Ing. Bc. M. V.**, bytem x, proti žalované **Vězeňské službě ČR, Věznice Jiřice**, se sídlem Ruská cesta 404, 289 22 Jiřice, o žalobě proti rozhodnutí ředitele Věznice Jiřice ze dne 13. 3. 2013,

t a k t o :

- I. **Žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků se zamítá.**
- II. **Žaloba se zamítá.**
- III. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou k poštovní přepravě dne 18. 3. 2013 domáhá zrušení rozhodnutí ze dne 13. 3. 2013, jímž zamítl ředitel Věznice Jiřice, plk. Mgr. J. P., stížnost žalobce proti rozhodnutí vedoucího oddělení výkonu trestu, mjr. L. Ř., ze dne 4. 3. 2013, kterým byl žalobci uložen podmíněný kázeňský trest celodenního umístění do uzavřeného oddělení na 10 dnů se zkušební dobou v trvání 6 měsíců podle § 46 odst. 3 písm. g) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 399/2012 Sb. (dále jen „zákon o výkonu

trestu“), za skutek spočívající v zaslání dopisu ze dne 12. 2. 2013 předsedovi trestního senátu Městského soudu v Praze, Mgr. K., a asistentovi soudce, Mgr. K., s urážlivým obsahem.

Žalobce uvádí, že zaslal zmíněnému soudci a asistentovi soudce dopis, v němž se vyjádřil k jejich nečinnosti a nekalým praktikám při dokazování trestné činnosti. Neoprávněnost uloženého trestu žalobce spatřuje v nejednoznačném prvotním posouzení institutu „styku“, neboť s těmito osobami do osobního styku nepřišel, pouze je písemně upozornil na skutečnosti v souvislosti se svým odsouzením. Proto podle něj došlo k porušení zákona, pro něž by mělo být žalovanému uloženo kázeňský trest zrušit a nahradit žalobci náklady řízení.

Žalovaná ve svém vyjádření zrekapitulovala průběh správního řízení. K žalobní námitce pak uvedla, že ředitel Věznice Jiřice překvalifikoval kázeňský přestupek podle § 28 odst. 1 zákona o výkonu trestu a § 47 odst. 1 vyhlášky č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, ve znění vyhlášky č. 243/2006 Sb. (dále jen „řád výkonu trestu“) na kázeňský přestupek proti občanskému soužití dle ustanovení § 49 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona č. 494/2012 Sb. (dále jen „přestupkový zákon“), které je ustanovením speciálním, zakotvujícím skutkovou podstatu přestupku ublížení na cti, kterého se žalobce zasláním dopisů s urážlivým obsahem zaměstnancům Městského soudu v Praze dopustil. Podle původní právní kvalifikace obsažené v rozhodnutí však bezpochyby lze pojmem styk rozumět i styk písemný, tj. i zmíněnou urážlivou korespondenci žalobce vůči zaměstnancům soudu. Žalovaná proto navrhla zamítnutí žaloby.

Žalobce v replice podané na poštu dne 18. 6. 2013 nově namítal, že mu před uložením kázeňského trestu nebylo umožněno, aby se k věci vyjádřil a aby mohl kontaktovat právního zástupce. Konstatoval též, že žalovaná nebyla kompetentní k vyřízení přestupku podle přestupkového zákona, protože nepředcházelo řízení u obce či okresního úřadu. Vysvětloval též podrobně důvody a okolnosti předcházející zaslání obou sporných dopisů a konstatoval, že dopisy jsou součástí trestního spisu, který je předmětem utajení ve stupni „důvěrné“, a jeho přečtením před nejméně třemi službu konajícími dozorcí se žalovaná dopustila několika trestných činů. Namítal, že se adresáti dopisu necítí být dotčeni a uváděl i další důvody, proč neměla být naplněna skutková podstata kázeňského přestupku. K žalobnímu bodu obsaženému v žalobě uvedl, že zákon i jeho výklad v judikatuře stykem rozumí toliko přímé jednání s osobami, s nimiž se přichází do styku jako osobního. Skutková podstata přestupku tedy nebyla ani v nejmenším naplněna.

Předložený správní spis obsahuje podnět místopředsedy Městského soudu v Praze ze dne 19. 2. 2013 ke kázeňskému potrestání žalobce, k němuž jsou přiloženy dva rukou psané dopisy podepsané žalobcem či jeho iniciálami, které obsahují mj. i pasáže popsané v rozhodnutí vedoucího výkonu trestu:

„K., dostal jsem od vás vylhané usnesení. To je Městský soud – krade lidem ze spisu důkazy, no to jsem ještě neviděl. Tři svazky v prdeli. Policii uvedu další skutečnosti o dalších vašich aktivitách, a i novinářům, ať si taky užijete.“ ... „Vážený pane podezřelý ze závažné trestné činnosti ... cíleně mě likvidujete a vydíráte. Sám si uvědomte laskavě ve své hlavě za co jste mě zavřel, za nějaké tři lustrace, které měly být dle IMV podle rodných čísel, a které, jak je vám moc dobře známo, jsem nikdy nedělal. Rovněž jsem žádal o CD a jednací protokol ze dne 28.3.2012, opět něco skrýváte, že se to zdráháte zaslat. Udělejte takové prasárny

někomu jinému a uvidíte jak s vámi zatočí. Navíc mám dne 23.2.2013 návštěvu ve zdejší zkurvené věznici, ale vám jde o to mě tu návštěvu zase zkazit jako minule. ... A H. ty vaše prasárny neustále kryje.“

Následuje záznam o kázeňském přestupku žalobce sepsaný dne 4. 3. 2013, který obsahuje tyto věty s odkazem na důkazní prostředky v podobě kopií obou dopisů a poznámku, že odsouzený odmítl záznam podepsat. Formulářovým rozhodnutím o uložení kázeňského trestu byl dne 4. 3. 2013 žalobci za tyto věty v obou dopisech vedoucím oddělení výkonu trestu uložen podmíněný trest umístění do uzavřeného oddělení na 10 dnů se zkušební dobou v trvání 6 měsíců s odkazem na ustanovení § 28 odst. 1 zákona o výkonu trestu a § 47 odst. 1 řádu výkonu trestu. Na formuláři je rukou připsána obsáhlá stížnost, a poznámka, že žalobce rozhodnutí odmítl převzít. Posléze je dopsáno, že žalobce kopii rozhodnutí převzal dne 7. 3. 2013 a je přiložen rukou psaný text stížnosti ze dne 6. 3. 2013. Text stížnosti nicméně neargumentuje k otázce výkladu pojmu „styk“.

Rozhodnutím o stížnosti, jehož převzetí žalobce stvrdil dne 13. 3. 2015, ředitel věznice téhož dne stížnost podle § 60 odst. 2 písm. b) řádu výkonu trestu zamítl s odůvodněním, že po přezkoumání celého postupu ve věci a předložených důkazů v podobě dopisů ze dne 31. 1. 2013 a 12. 2. 2013 je dostatečně prokázáno, že se skutek stal a že jej spáchal žalobce. Skutek spočívající v zaslání dopisů obsahujících vulgární a urážlivé výrazy zaměstnancům Městského soudu v Praze ředitel věznice překvalifikoval na přestupek proti občanskému soužití podle ustanovení § 49 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona, protože v případě speciálních ustanovení aplikovaných vedoucím oddělení výkonu trestu nelze jednoznačně stanovit, zda se vztahují i na písemný styk odsouzeného se zaměstnanci státního orgánu. Konstatoval též, že kázeňská pravomoc nebyla překročena a že kázeňský trest je úměrný závažnosti spáchaného přestupku, přičemž bylo přihlédnuto k chování žalobce ve výkonu trestu.

V průběhu jednání žalobce zopakoval především argumenty, které předložil v replice, navíc také dodal, že byl potrestán dvakrát za totožnou věc. Žalovaná naopak tvrdila, že žalobce se k věci mohl vyjádřit, ale neučinil tak a naopak dokonce i odmítl podepsat převzetí záznamu o potrestání. O dvojím potrestání žalobce není žalované nic známo. Žalobce reagoval tím, že převzetí odmítl podepsat právě proto, že před uložením trestu se chtěl poradit s právním zástupcem. Namítl též, že skutek nebylo možné překvalifikovat na kázeňský přestupek.

V první řadě soud rozhodl o žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků. Žalobce o osvobození požádal v návaznosti na výzvu k úhradě soudního poplatku, na výzvu k vyplnění prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech však již nijak nereagoval. Za těchto okolností soud žádosti o osvobození od soudních poplatků vyhovět nemohl, neboť žalobce své poměry řádně neobjasnil. Navíc je třeba zmínit, že žalobce, dříve než mohl soud ve věci osvobození od soudních poplatků rozhodnout, soudní poplatek uhradil.

Krajský soud v Praze po zjištění, že podaná žaloba je včasná a jsou splněny i další procesní podmínky, žalobu posoudil věcně a dospěl k závěru, že je nedůvodná.

Na úvod je třeba připomenout ustanovení § 71 odst. 2 věty druhé a třetí s. ř. s., které stanoví, že žalobce může kdykoli za řízení žalobní body omezit. Rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body však může jen ve lhůtě pro podání žaloby.

Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.

V tomto případě bylo napadené rozhodnutí předáno žalobci dne 13. 3. 2013, zákon o výkonu trestu jinou žalobní lhůtu nestanoví, a proto žalobní lhůta uplynula dne 13. 5. 2013. Protože žalobce podal repliku na poštu teprve dne 18. 6. 2013, tj. po uplynutí žalobní lhůty, nelze přihlížet k obsáhlým žalobním bodům, jež uplatnil až v replice, ani k námitce dvojího potrestání, s níž žalobce přišel až u jednání soudu. Soud se tak může zabývat pouze jedinou otázkou, kterou žalobce vznesl včas v podané žalobě, a to tím, zda „stykem“ lze rozumět i písemný styk. Tato vznesená právní otázka je však z hlediska zákonnosti napadeného rozhodnutí irelevantní.

Podle § 49 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona se přestupku dopustí ten, kdo jinému ublíží na cti tím, že ho urazí nebo vydá v posměch.

Podle § 28 odst. 1 zákona o výkonu trestu je odsouzený ve výkonu trestu povinen dodržovat stanovený pořádek a kázeň, plnit pokyny a příkazy zaměstnanců Vězeňské služby, pracovat, pokud je mu přidělena práce a není uznán dočasně práce neschopným nebo není po dobu výkonu trestu uznán zdravotně nezpůsobilým k výkonu práce, plnit úkoly vyplývající z programu zacházení, šetrně zacházet se svěřenými věcmi, nepoškozovat cizí majetek, dodržovat zásady slušného jednání s osobami, s nimiž přichází do styku, a i jinak zachovávat ustanovení vnitřního řádu věznice. Dále je povinen dodržovat opatření a pokyny podle zvláštních právních předpisů k zajišťování bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární ochrany.

Podle § 47 odst. 1 řádu výkonu trestu jsou odsouzení ve styku s jinými osobami povinni dodržovat zásady slušného chování užívané v běžném společenském styku. Ve styku se zaměstnancem Vězeňské služby, zaměstnancem státního orgánu nebo jiným občanem zdravit způsobem užívaným v běžném společenském styku, oslovovat je slovy "pane" nebo "paní" s připojením funkce nebo příjmení, jsou-li jim známy, a vykat jim.

Jak je z obsahu napadeného rozhodnutí zřejmé, to opírá právní kvalifikaci sankcionovaného skutku o ustanovení § 49 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona, které nijak neoperuje s pojmem „styk“. O „styku“ hovoří pouze ustanovení zákona o výkonu trestu a řádu výkonu trestu, na nichž byla postavena právní kvalifikace jen v případě rozhodnutí vydaného v prvním stupni, které však není a ani nemůže být předmětem přezkumu na základě podané žaloby. Pokud by tedy žalobce měl pravdu, vadné právní posouzení vedoucího výkonu trestu bylo napraveno ředitelem věznice. Je tedy zřejmé, že žalobou vytýkaného pochybení se žalovaná nedopustila.

Jinými námitkami žalobce se soud pro jejich opožděnost zabývat nemůže, nezbylo proto, než žalobu jako nedůvodnou zamítnout podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalované v řízení žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 3. prosince 2015

Mgr. Jitka Zavřelová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost: Alena Lébllová